

T-240/04. sz. ügy

**Francia Köztársaság
kontra
az Európai Közösségek Bizottsága**

„Európai Atomenergia-közösség – Beruházások – Beruházási projektek Bizottsággal való közlése – Végrehajtási szabályok – 1352/2003/Euratom rendelet – A Bizottság hatáskörének hiánya – EA 41–EA 44. cikk – A jogbiztonság elve”

Az Elsőfokú Bíróság ítélete (kibővített első tanács), 2007. szeptember 17. . . . . II - 4038

Az ítélet összefoglalása

EAK – Beruházások – Beruházási projektek Bizottsággal való közlése – Végrehajtási szabályok (EA 41–EA 44. cikk; 2587/1999 tanácsi rendelet; 1209/2000 bizottsági rendelet, 3c. cikk, (2) bekezdés és 4b. cikk, valamint 1352/2003 bizottsági rendelet)

II - 4035

Az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 41. cikkében előírt közlemények megtételét érintő eljárások meghatározásáról szóló 1209/2000 rendelet módosításáról szóló 1352/2003 rendeletet a Bíróság megsemmisíti, mivel a Bizottságnak nincs hatásköre az említett rendelet elfogadására.

nem lehet szükségesnek tekinteni az EA 41–EA 44. cikk rendelkezései hatékony érvényesülésének biztosításához. Így nem volt szükséges a Bizottságra ruházni a beruházási projektek felfüggesztésére vonatkozó javaslattétel hatáskörét azok vizsgálatának befejezése előtt, ahogyan azt az 1352/2003 rendelet által az említett 1209/2000 rendeletbe iktatott 3c. cikk (2) bekezdése előírja, mivel ilyen felfüggesztésről egyáltalán nem rendelkezik az Euratom-Szerződés.

Egyrészt ugyanis sem az EA 41–EA 44. cikk rendelkezéseiből, sem a 2587/1999 rendelet rendelkezéseiből – amelyek az említett EA 41. cikk alapján meghatározzák a Bizottsággal közlendő beruházási projekteket, és amelyek az említett 1352/2003 rendeletben említett jogalapok – nem következik, hogy a Bizottság kifejezett hatáskörrel rendelkező ilyen rendelet elfogadására. Az EA 41–EA 44. cikk ugyanis nem ír elő a Bizottság számára rendeletalkotási hatáskört a beruházási projektek vizsgálati eljárására vonatkozóan. Hasonlóképpen az említett 2587/1999 rendelet egyetlen olyan rendelkezést sem tartalmaz, amely annak végrehajtása céljából a Bizottságot kifejezetten feljogosítaná a rendeletalkotásra.

Ezenkívül és mindenekelőtt a beruházási projektek vizsgálati eljárásának részleteit előíró rendelkezéseknek – mint az 1352/2003 rendelet rendelkezéseinek – a Bizottság általi elfogadása nem követelte meg a rendeleti formát. Egyszerű belső szervezési intézkedések is elegendők lettek volna ugyanis azon célok elérésére, amelyre a Bizottság a saját megfogalmazása szerint törekedett. Egyébiránt az 1352/2003 rendelet olyan rendelkezéseket vezet be, különösen az 1209/2000 rendelet 3c. cikkének (2) bekezdését vagy a 4b. cikkét, amelyek nemcsak a Bizottság önszervezésére vonatkoznak, hanem harmadik személyek vonatkozásában is hatállyal rendelkeznek. Márpedig ezek a rendelkezések nem irányulnak arra, hogy harmadik személyek számára kötelezettségeket hozzanak létre.

Másrészt a 2587/1999 rendelet az EA 41. cikk alapján a Bizottsággal közlendő beruházási projektek meghatározására korlátozódik, és egyáltalán nem vonatkozik az ezekről a projektekről szóló későbbi tárgyalási eljárásra, így tehát a rendelet nem biztosíthat a Bizottság számára bennefoglalt hatáskört a 1352/2003 rendelet elfogadására. Hasonlóképpen ez utóbbi rendelet rendelkezéseit

Következésképpen azáltal, hogy a rendeleti formát választotta – annak ellenére, hogy a közösségi jog egyetlen rendelkezése

sem biztosított részére kifejezetten erre vonatkozó hatáskört – a nukleáris beruházási projektek vizsgálati eljárása szervezési intézkedéseinek elfogadására, amelyek nem követelik meg teljes egészében kötelező hatályú és valamennyi tagállamban közvetlenül alkalmazandó normatív eszköz használatát, a Bizottság megsértette az Euratom-Szerződésből eredő hatásköri szabályokat, és ezáltal a jogbiztonság szempontjából káros

zavar kockázatát idézte elő e jogi aktusnak a harmadik személyekre vonatkozó jogi hatályát illetően.

(vö. 32–33., 41–42., 44., 47., 52–54. pont)